

§ 1. Od dnia 1 sierpnia 1924 r. wprowadza się wzajemną wymianę przekazów pocztowych między Polską a Kanadą. Do wymiany dopuszcza się tylko przekazy zwykłe.

§ 2. Najwyższa kwota przekazu z Kanady do Polski nie może przekraczać 100 dolarów kanadyjskich; kwota zaś przekazu z Polski do Kanady nie może przewyższać 500 złotych.

§ 3. Przy nadawaniu przekazu nadawca uiszcza zgóry opłatę, która wynosi od kwoty przekazowej:

- a) do 50 złotych 50 groszy
- b) ponad 50 do 100 złotych . . . 100 „
- c) za każde dalsze 100 złotych . . 50 „

§ 4. 1. Ażeby wysłać pieniądze przekazem pocztowym do Kanady, interesant musi najpierw postarać się o pozwolenie na wywóz złotych zagranicę.

Otrzymane pozwolenie musi wysyłający złożyć przy nadawaniu przekazu w urzędzie pocztowym.

2. Nadawca ma wypełnić krajowy blankiet przekazowy stosownie do nadruku wyraźnie atramentem, albo drukiem lub pismem maszynowym, podając imię, nazwisko, miejsce przeznaczenia, mieszkanie odbiorcy oraz prowincję w obrębi której znajduje się urząd przeznaczenia; w lewym zaś odcinku po stronie tytułowej swe imię, nazwisko i mieszkanie.

Wypełnienie przekazu ołówkiem, choćby atramentowym nie jest dozwolone. Przy przekazach, adresowanych poste-restante, lub do firm i towarzystw, należy określać uprawnionego do odbioru tak dokładnie, ażeby można go było odróżnić od innych osób, firm lub towarzystw tego samego nazwiska lub tej samej nazwy.

Adresy skrócone i telegraficzne są wzbronione.

Na lewym odcinku odwrotnej strony blankietu przekazowego nie wolno umieszczać prywatnej korespondencji.

§ 5. Nadawca przekazu pocztowego może zażądać jego wycofania lub zmiany adresu na zasadach przewidzianych dla przesyłek listowych zagranicę, lecz tylko przed podjęciem przez odbiorcę kwoty przekazowej.

§ 6. Nadane do Kanady przekazy w złotych urząd pocztowy Warszawa 1 będzie przeliczał na dolary i centy kanadyjskie według ceny sprzedaży dla małych transakcji, wyrażonej każdorazowo w cenie giełdowej giełdy pieniężnej w Warszawie z dnia poprzedniego nadejścia przekazu do urzędu pocztowego Warszawa 1, o ile zaś przekaz nadejdzie w poniedziałki lub dni poświadczone, według kursu ostatniego dnia notowań, dodając do giełdowej ceny sprzedaży na ewentualne straty walutowe 1% od ceny giełdowej 1 dolara kanadyjskiego.

§ 7. Nadeszłe do Polski z Kanady przekazy w dolarach kanadyjskich urząd pocztowy Warszawa 1 będzie przeliczał na złote i grosze po cenie kupna dla małych transakcji, oznaczonej w cenie giełdowej giełdy pieniężnej w Warszawie z dnia nadejścia

przekazów do Warszawy, odejmując jednak od giełdowej ceny kupna na ewentualne straty walutowe 1% od ceny giełdowej 1 dolara kanadyjskiego.

§ 8. Przekazy wysyłane z Kanady do Polski będą wypłacane w walucie polskiej i postępowanie z temi przekazami jest takie same jak z przekazami krajowymi.

§ 9. Przekazy są ważne w ciągu dwunastu miesięcy, następujących po miesiącu nadania.

§ 10. Nadawca, ewentualnie odbiorca przekazu, może wnieść pismo wywiadowcze, ażeby się dowiedzieć o wypłacie przekazu. Wnoszenie reklamacji dozwolone jest tylko w ciągu jednego roku, licząc od dnia następującego po wygaśnięciu ważności przekazu. Po upływie tego terminu odpowiedzialność Zarządów za mylną wypłatę upada.

Kwoty wpłacone na przekazy pocztowe, których zwrotu nie zażądano w terminach określonych ustawami i przepisami kraju wpłacenia, przechodzą ostatecznie na własność Zarządu, który przekaz zainkasował.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 sierpnia 1924 r.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

623.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 12 lipca 1924 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 25 kwietnia 1924 r. o opłatach za czynności urzędów miar.

Na podstawie art. 23 dekretu o miarach z dn. 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. № 15 poz. 211), rozporządzenia Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 28 maja 1921 r. w przedmiocie miar (Dz. U. Min. b. Dz. Pr. r. 1921 № 20 poz. 138), rozporządzeń Rady Ministrów: z dnia 17 listopada 1921 r. (Dz. U. R. P. № 100 poz. 716), z dnia 5 grudnia 1921 r. (Dz. U. R. P. № 104 poz. 752) i z dnia 16 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 52 poz. 470), oraz na podstawie § 16 Ustawy Rzeszy Niemieckiej z dnia 30 maja 1908 r. o miarach (Dz. U. Rzeszy Niemieckiej str. 349) i § 1 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 lutego 1923 roku (Dz. U. R. P. № 28 poz. 166) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 2 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 kwietnia 1924 r. o opłatach za czynności urzędów miar (Dz. U. R. P. № 39 poz. 415) otrzymuje treść następującą:

„§ 2. Jeżeli jednak już przy oględzinach powierzchnowych okaże się, że zgłoszone narzędzie

miernicze jest nielegalne, to opłat, wyszczególnionych w Części II niniejszego rozporządzenia, nie pobiera się nawet wówczas, jeżeli istniejąca na narzędziu mierniczym cecha zostanie skasowana."

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

624.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 17 lipca 1924 r.

o zmianie „taksy komisowego” pobieranego przez agencje celne polskich kolei państwowych.

Na mocy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 roku o zakresie działania Ministra Kolei i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 380) oraz w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 2 paragrafu 3 obowiązującej obecnie „Taksy komisowego, pobieranego przez Agencje Celne polskich kolei państwowych za załatwianie formalności celnych, podatkowych i policyjno-sanitarnych, oraz za czynności spedycyjne” (Dz. U. R. P. 1924 r. № 2, poz. 13) otrzymuje brzmienie następujące:

- „2. a) od węgla kamiennego, koksu i torfu 50 gr. od wagonu normalnego, 1 zł. od wagonu 30-tonnowego,
- b) od kamieni nieobrobionych i nawpół obrobionych, wymienionych w § 66 pun. 1 taryfy celnej, 75 groszy od wagonu normalnego, 1 zł. 50 gr. od wagonu 30-tonnowego”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei: *Tyszką*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*

625.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 17 lipca 1924 r.

o zmianie „taksy opłat” pobieranych przez agencje celne polskich kolei państwowych za roboty fizyczne.

Na mocy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 roku o zakresie działania Ministra Kolei i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57, poz. 380) oraz w porozumieniu z Ministrami Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych zarządza się co następuje:

§ 1. W obowiązującej obecnie „Taksie opłat pobieranych przez Agencje celne polskich kolei państwowych za roboty fizyczne” (Dz. U. R. P. 1924 r. № 6, poz. 48), w dziale A—towary przywozowe, dotychczasowa pozycja odpowiadająca § 66 punkt. 1, 2 i 3 taryfy celnej zostaje rozdzielona na dwie w taki sposób, że po pozycji 65 punkt. 3, 4 następuje pozycja 66 punkt 1 z zasadami obliczeniowymi 10 gr. w rubryce drugiej, 5 gr. w trzeciej i 1 gr. w rubryce czwartej, po niej zaś następuje pozycja 66 punkty 2 i 3 z zasadami obliczeniowymi wskazanymi przy dotychczasowej pozycji 65 pun. 1, 2 i 3.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei: *Tyszką*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*